

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 12, παράγραφος 6, της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής) (ΕΕ L 228, σ. 1) και από το άρθρο 14, παράγραφος 5, της οδηγίας 2002/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφάλιση ζωής (ΕΕ L 345, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία εισάγουσα διάκριση σε βάρος των ασφαλιστικών επιχειρήσεων άλλων κρατών μελών

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 19 της 22.1.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-134/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Δικαίωμα εγκατάστασης — Εξώδικη είσπραξη απαιτήσεων)

(2007/C 235/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: E. Traversa)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia και P. Gentili)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 43 και 49 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά τη δραστηριότητα της εξώδικης είσπραξης απαιτήσεων από τη λήψη άδειας της οποίας η ισχύς περιορίζεται στην επαρχία για την οποία αυτή χορηγήθηκε

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, επιβάλλοντας, με το κωδικοποιημένο κείμενο των νόμων για τη δημόσια ασφάλεια (*Testo unico delle leggi di pubblica sicurezza*), το οποίο εγκρίθηκε με το βασιλικό διάταγμα 773, της 18ης Ιουνίου 1931, σε κάθε επιχείρηση που ασκεί τη δραστηριότητα της εξώδικης είσπραξης απαιτήσεων την υποχρέωση:
  - να ζητεί, μολονότι της έχει χορηγηθεί άδεια από τον *Questore* μιας επαρχίας, νέα άδεια σε κάθε άλλη επαρχία στην οποία προτίθεται να ασκήσει τις δραστηριότητές της, εκτός αν παρέχει εντολή σε εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο εντός αυτής της άλλης επαρχίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ,
  - να διαθέτει επαγγελματικούς χώρους εντός των ορίων της τοπικής ισχύος της άδειας και να αναρτά εντός των χώρων αυτών πίνακα των υπηρεσιών που μπορούν να παρέχονται στους πελάτες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ,
  - να διαθέτει επαγγελματικούς χώρους σε κάθε επαρχία στην οποία προτίθεται να ασκήσει τις δραστηριότητές της, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Ιταλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 143 της 11.6.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Ιουλίου 2007 [αίτηση του *Korkein hallinto-oikeus* (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ου ΑΑ

(Υπόθεση C-231/05) (¹)

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογική νομοθεσία περί φόρου εισοδήματος — Δυνατότητα εταιρίας να εκπίπτει τα ποσά που αφορούν πράξεις χρηματοοικονομικής μεταφοράς εντός ομίλου — Υποχρέωση της αντλούσας δικαιώματα από τη μεταφορά εταιρίας να έχει επίσης την έδρα της στο οικείο κράτος μέλος)

(2007/C 235/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ου ΑΑ

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Korkein hallinto-oikeus — Ερμηνεία των άρθρων 43, 56 και 58 ΕΚ — Φορολογική νομοθεσία περί φόρου εισοδήματος — Δυνατότητα εταιρίας να εκπίπτει τα ποσά που αφορούν πράξεις χρηματοοικονομικής μεταφοράς εντός ομίλου, η οποία εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η εταιρία προς την οποία γίνεται η μεταφορά έχει επίσης την έδρα της στο οικείο κράτος μέλος

Διατακτικό της αποφάσεως

Το άρθρο 43 ΕΚ δεν απαγορεύει φορολογικό καθεστώς προβλεπόμενο από τη νομοθεσία κράτους μέλους, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, κατά το οποίο μια θυγατρική εταιρία η οποία έχει την έδρα της σ' αυτό το κράτος μέλος μπορεί να εκπέσει από τα φορολογητέα εισοδήματά της χρηματοοικονομική μεταφορά εντός ομίλου υπέρ της μητρικής εταιρίας της μόνον εφόσον η δεύτερη έχει την έδρα της στο ίδιο αυτό κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 193 της 6.8.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2007 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Jürgen Kretzinger

(Υπόθεση C-288/05) (¹)

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν — Άρθρο 54 — Αρχή «ne bis in idem» — Έννοια «ίδια πραγματικά περιστατικά» — Λαθραία τσιγάρα — Εισαγωγές σε διάφορα συμβαλλόμενα κράτη — Ποινικές διώξεις ασκηθείσες εντός διαφόρων συμβαλλόμενων κρατών — Έννοια της «εκτίσεως» των ποινών — Αναστολή εκτελέσεως της ποινής — Συνυπολογισμός των περιόδων προσωρινής κράτησης μικρής διάρκειας — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης)

(2007/C 235/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Jürgen Kretzinger

παρισταμένου του: Hauptzollamt Augsburg

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 54 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ 2000, L 239, σ. 19) — Αρχή ne bis in idem — Προϋποθέσεις παύσεως της ποινικής διώξεως — Έννοια «ίδια πραγματικά περιστατικά» — Μεταφορά λαθραίων τσιγάρων μέσω της επικράτειας διαφόρων κρατών μελών — Καταδική σε δύο κράτη μέλη, αντιστοιχώς, για λαθρεμπορία και κατοχή λαθραίων — Έννοια της «εκτίσεως» — Αναστολή εκτελέσεως της ποινής — Συνυπολογισμός των περιόδων προσωρινής κράτησης

Διατακτικό της αποφάσεως

1) Το άρθρο 54 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, που υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990, έχει την έννοια ότι:

- το κατάλληλο κριτήριο για την εφαρμογή του εν λόγω άρθρου συνίσταται σε αυτό της ταυτότητας των πραγματικών περιστατικών, υπό την έννοια ενός συνόλου περιστατικών άρρηκτα συνδεδεμένων μεταξύ τους, ανεξάρτητα από τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών ή του προστατευμένου εννόμου συμφέροντος·
- πραγματικά περιστατικά συνιστάμενα στην κατοχή αλλοδαπών λαθραίων προϊόντων καπνού εντός συμβαλλόμενου κράτους και στην εισαγωγή και κατοχή των ίδιων προϊόντων καπνού εντός άλλου συμβαλλόμενου κράτους, τα οποία χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος ο οποίος διώχθηκε εντός δύο συμβαλλόμενων κρατών είχε εξ αρχής την πρόθεση να μεταφέρει τα προϊόντα καπνού, αφότου αυτά περιήλθαν το πρώτον στην κατοχή του, προς έναν τελικό προορισμό διερχόμενος από διάφορα συμβαλλόμενα κράτη, συνιστούν συμπεριφορές που μπορούν να εμπίπτουν στην έννοια των «ιδίων πραγματικών περιστατικών» κατά το εν λόγω άρθρο 54. Η οριστική σχετική εκτίμηση απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

2) Κατά την έννοια του άρθρου 54 της σύμβασεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, η ποινή που επιβάλλει δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται» σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει καταδικαστεί, σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω συμβαλλόμενου κράτους, σε ποινή φυλακίσεως με αναστολή.

3) Κατά την έννοια του άρθρου 54 της σύμβασεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, η ποινή που επέβαλε δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους δεν πρέπει να θεωρείται ότι «έχει ήδη εκτισθεί» ή «εκτίεται», σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος έχει κρατηθεί στο αστυνομικό τμήμα και/ή τεθεί υπό καθεστώς προσωρινής κράτησης για μικρό χρονικό διάστημα και, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους που εκδόθηκε η καταδικαστική απόφαση, η στέρηση αυτή της ελευθερίας πρέπει να συνυπολογίζεται κατά τη μετέπειτα έκτιση της ποινής φυλακίσεως.